

ת"פ 32388/09/17 - מדינת ישראל נגד דסלין אסייהין

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 32388-09-17 מדינת ישראל נ' אסייהין
תיק חיצוני: נייר

לפני
המאשימה
נגד
הנאשם
נוכחים:
ב"כ המאשימה עו"ד מירב נגלר
הנאשם בעצמו, ב"כ עו"ד נירה בן דוד

מדינת ישראל באמצעות המחלקה לחקירות שוטרים
דסלין אסייהין ע"י ב"כ עו"ד נירה בן דוד

החלטה

1. הנאשם, דסלין אסייהין יליד 1985, הודה ביום 27.12.2017 בעובדות כתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר דיוני בלבד, בביצוע עבירה של **תקיפה סתם**.

2. לפי עובדות כתב האישום המתוקן, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום שירת הנאשם כשוטר סיוור בשיטור העירוני בנתניה.

ביום 30.6.2016 בשעה 17:50 הגיע הנאשם בעקבות קריאה של המתלון למוקד 100 לשד' בנימין 22 בנתניה (להלן - "**המקום**"). במקום נכח המתלון והלין בפני הנאשם נגד סדרן של תחנת מוניות, שלדברי המתלון היכה ואיים עליו. הנאשם הציע למתלון ולסדרן לגשת לתחנת המשטרה על מנת להגיש תלונות הדדיות.

בשלב זה קיבל הנאשם קריאה דחופה לזירה נוספת ועל כן נאלץ לעזוב את המקום. כיוון שכך עשה מבלי לסיים את הטיפול בתלונה, התקשר המתלון פעם נוספת למוקד 100, ובסמוך לשעה 18:50 שב הנאשם למקום. המתלון התעקש כי הסדרן יעצר טרם יעזוב הוא עצמו את המקום. למשמע הדברים עיכב הנאשם את המתלון, הכניסו לניידת המשטרה בלא כל התנגדות והודיעו כי כיוון שלא עזב את המקום ברצון הוא מעוכב אל תחנת המשטרה.

במהלך הנסיעה ישב הנאשם בסמוך למתלון במושב האחורי. המתלון הפציר בנאשם להסביר לו מדוע הסדרן לא עוכב בעוד הוא עצמו מעוכב לתחנה. הנאשם הוציא בתגובה את מכשיר הטייזר, כיוונו לעבר המתלון ואמר לו כי "זיין אותו ויראה לו מה זה". הנאשם הכה את המתלון באגרוף ללחיו הימנית ואמר לו כי אין בכוונתו להסיעו עד לתחנת המשטרה. המתלון התעקש להגיע לתחנה ואז הורה הנאשם לפקח התנועה שנהג בניידת לעצור, ואחר זאת הורה למתלון לצאת מהניידת. עם צאתו מהניידת התקשר המתלון פעם נוספת למוקד 100 כשהוא נסער ובוכה.

עמוד 1

3. שירות המבחן הגיש שני תסקירים בעניינו של הנאשם.

מאלה עולה כי הנאשם, כבן 33, יליד אתיופיה, נשוי, מתגורר בירושלים ועובד כשוטר. הנאשם נולד באתיופיה ובשנת 2001 עלה ארצה עם משפחתו. הנאשם סיים בגרות חלקית ובגיל 23 התגייס לצבא. הוא שובץ תחילה בתפקיד מקצועי אך בהמשך שירת שירות צבאי מלא בתפקיד קרבי בחטיבת כפיר. בשנת 2014 התגייס הנאשם לשירות המשטרה ועבר להתגורר בנתניה בסמיכות למגורי הוריו. המגע של הנאשם עם בני קהילתו עורר קשיים ועל כן עבר לפני כשנתיים לשרת ביחידת השיטור בהר הבית.

הנאשם נטל אחריות על מעשהו. לדבריו מבין שטעה כשאבד שליטה בעקבות התנהגותו של המתלונן בניידת. הוא שלח מכתב התנצלות למתלונן בו הביע חרטה על התלהטות הרוחות ועל כך שלא קיבל את הטיפול הראוי לפנייתו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם חווה פגיעות רבות בנוגע למוצאו והציע לו טיפול קבוצתי לשליטה בכעסים. תחילה סירב הנאשם לטיפול אך בהמשך הביע נכונות לכך ושולב בקבוצה כאמור. מנחי הקבוצה התרשמו כי הנאשם השתתף בה באופן פעיל, שיתף מעולמו האישי וניכר כי רכש כלים והפנים את התכנים שהועברו בקבוצה. נוכח האמור הרושם הוא כי פחת הסיכון שהנאשם ישוב ויתנהג באופן אלים.

מפקדו ביחידת השיטור כתב לשירות המבחן כי הנאשם מתפקד כהלכה בתפקידו ואם יורשע יהיה לכך השלכות רבות בהיבט התעסוקתי, עד כדי פיטורין.

נוכח כל האמור המליץ שירות המבחן לסיים ההליך בעניינו של הנאשם בשל"צ ללא הרשעה.

4. המאשימה העידה מטעמה את המתלונן, שמסר כי מאז האירוע אינו ישן בלילה. כן הרחיב המתלונן אודות החירות שנטל לעצמו הנאשם להפעיל כלפיו כוח. המתלונן טען שלא קיבל פנייה משירות המבחן בנוגע להתנצלות שמבקש הנאשם להביע לפניו. כן הגישה המאשימה מסמך של מחלקת משמעת במשטרה בנוגע לסוגיית פיטורי שוטר שהורשע בפלילים (תע/1).

5. ההגנה הגישה מכתב המלצת מפקד (נע/1) ופסיקה בנושא ההרשעה (נע/2).

תמצית טיעוני הצדדים

6. ב"כ המאשימה, עו"ד בתיה קולין, טענה כי הנאשם הוא "חלום הבלהות של כל אזרח שמתקשר למשטרה ומוצא עצמו על לא עוול בכפו בתוך ניידת משטרה קורבן לעבירת אלימות". לדברי התובעת המתלונן אמנם לא נפגע באופן פיסי ממעשי הנאשם אך חש השפלה וספג פגיעה נפשית. הנאשם פגע לא רק באמון המתלונן אלא גם באמון הציבור שאינו מעלה בדעתו כי שוטרים עלולים לפגוע בו.

7. המאשימה בקשה לדחות את בקשת הנאשם להימנע מהרשעתו בדין, והציעה להשית עליו עונש

עמוד 2

בתחתית המתחם, קרי: מאסר על-תנאי, של"צ, התחייבות ופיצוי.

המאשימה הגישה פסיקה לתמיכה בטענותיה בנושא ההרשעה.

8. ב"כ הנאשם, עו"ד נירה בן דוד, בקשה שלא להרשיע את הנאשם. לטענתה הנאשם ביצע את העבירה ברף התחתון וספק אם העניין היה מגיע לבית המשפט לולא דובר בשוטר. מדובר בשוטר טוב, ללא עבר פלילי, שמוצב כיום במקום רגיש. הסניגורית עמדה על שירותו הטוב של הנאשם ועל כי הרשעה בפלילים תביא ככל הנראה להרחקתו משורות המשטרה. עוד טענה ב"כ הנאשם כי הנאשם הוא בן לאוכלוסייה מוחלשת וככל שיפוטר מהמשטרה יתקשה הוא למצוא עבודה. הרשעת הנאשם עתידה לפגוע גם בפרנסת משפחתו (לאחרונה נולדו תאומים לנאשם ולרעייתו).

הסניגורית אבחנה את הפסיקה שהגישה המאשימה והגישה פסיקה מטעמה (נע/2).

דין

9. הנאשם, שוטר סויר בתחנת נתניה, כשל באופן בו נהג באזרח שביקש את התערבות המשטרה בעניין מסוים. ככל הנראה תפס הנאשם את התנהגות המתלונן כמטרידה וכזו החורגת מן הלגיטימי בנסיבות העניין (כגון הדרישה החוזרת כי סדרן המוניות יעצר), עד שאיבד עשתונות, איים על המתלונן בעודו בניידת משטרה באמצעות מכשיר טייזר ובהמשך הכהו בלחיו באופן המתואר בכתב האישום המתוקן.

10. הימנעות מהרשעה מהווה חריג לכלל הרחב על-פיו מקום שהוכחה אשמתו של בגיר יש להרשיעו בדין. הרשעה של נאשם שעבר עבירה פלילית מהווה מרכיב חיוני בהליך הפלילי והיא נועדה להגשים את תכליותיו השונות של ההליך, ביניהן הרתעת היחיד והרבים ואכיפה שוויונית של החוק.

יחד עם זאת ישנם מקרים בהם עלולים להיווצר מצבים קיצוניים אשר אינם מתאימים להחלת העיקרון העונשי הרחב, מצבים בהם מתגלה פער בלתי נסבל בין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי לפגיעתה בנאשם האינדיבידואלי. במקרים חריגים אלה מוסמך בית המשפט לסטות מהכלל הרגיל, ולהימנע מהרשעתו של נאשם [ראו, למשל, ע"פ 9893/06 אלון לאופר נ' מדינת ישראל (31.12.2007), פסקאות 10-11].

11. לאחר שנתתי דעתי למכלול נסיבות העניין באתי לכלל מסקנה כי במקרה זה יש לתת משקל בכורה לאינטרס הפרט.

12. במסגרת הסדר הטיעון הודה הנאשם בביצוע עבירה של תקיפה סתם (עבירת האיומים שיוחסה לו בנוסף בכתב האישום המקורי - נמחקה במסגרת הסדר הטיעון). עבירה זו, בנסיבות המתוארות בכתב האישום המתוקן, אינה מן הסוג שא-פריורי אינה מאפשרת לשקול לסיים הליך פלילי באי-הרשעה.

13. אמנם, פסיקה עקבית של בתי המשפט מלמדת על קו כמעט אחיד של הרשעת שוטרים שביצעו עבירות אלימות כלפי אזרח בעת מילוי תפקידיהם [רע"פ 8241/13 **ברדה נ' מדינת ישראל** (25.3.2014); ע"פ (חי') 43484-04-15 **מדינת ישראל נ' שחר** (14.5.2015); ע"פ (י-ם) 45107-11-17 **כץ נ' מדינת ישראל** (29.4.2018); ע"פ (מרכז) 13622-12-14 **קשתי נ' מדינת ישראל** (8.4.2015); ע"פ (ת"א) 22421-06-12 **מדינת ישראל נ' כהן** (31.10.2012)].

ברם, ישנם מקרים חריגים בהם ניאותו בתי המשפט להימנע מהרשעת שוטרים או לובשי מדים אחרים שנקטו אלימות קלה כלפי אזרחים. כך, למשל, בעפ"ג (מרכז) 55750-10-15 **גדבאן נ' מדינת ישראל** (5.6.2016) קיבל בית המשפט המחוזי ערעורו של סוהר בכלא אופק שנקט באלימות כלפי קטין בבית הסוהר, לאחר שמצא כי הייתה זו מעידה חד פעמית של סוהר ותיק שחש חרטה עמוקה עליה וקרוב לוודאי שהרשעתו תפגע במקור פרנסתו. וכך, בת"פ (שלום ת"א) 36263-03-17 **מדינת ישראל נ' שלם** (6.6.2018) החליט בית המשפט להימנע מהרשעת שוטר שבמהלך סיור בדרום תל אביב הכשיל אדם באמצעות רגלו ואף היכה אותו קלות, מטעמים דומים.

14. במקרה דנן חברו יחד מספר שיקולים שהביאוני לתוצאה כי אין מקום להרשיע את הנאשם (השוו לרשימת השיקולים המופיעה בחוות דעתו של המשנה לנשיאה ש' לויין בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997) בעמ' 344):

ראשית, זוהי עבירתו הראשונה והיחידה של הנאשם;

שנית, הנאשם אמנם הפגין אלימות כלפי המתלונן, אך אלימות זו ודאי לא הייתה בראש המדרג;

שלישית, הסבירות כי הנאשם יבצע עבירות נוספות נמוכה וביצוע העבירה על ידו אינו מהווה התנהגות כרונית אלא מדובר בהתנהגות מקרית. מסקנה זו נלמדת לא רק מהאמור בתסקירי המבחן אלא גם מן העובדה כי בשלוש השנים ומחצה שחלפו מעת ביצוע העבירה לא מעד הנאשם פעם נוספת למרות שמשרת הוא באזור רגיש ביותר בו קיים חיכוך מתמיד בין השוטרים לאוכלוסייה האזרחית;

רביעית, הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו והביע חרטת אמת;

חמישית, ברי כי להרשעה בפלילים תהיה משמעות קשה על דימויו העצמי של הנאשם;

ששית, למרות הדברים הכלליים שנרשמו במוצג תע/1 בנוגע להשלכת הרשעה בפלילים על החלטת פיטורי שוטר, במקרה דנן הוכיח הנאשם כי ישנן השלכות מעשיות מרחיקות לכת להרשעתו בדין. בנע/1 הסביר מפקדו של הנאשם כי להרשעה בבית המשפט תהיינה השלכות שינועו מעיכוב בקידום ועד פיטורין מהחיל, וניסיון החיים מלמד שאין סיבה לפקפק בהערכה זו של המפקד.

שביעית, אין להתעלם מכך שהנאשם הוא בן לקבוצה מוחלשת בחברה הישראלית. מובן, ואין צריך לומר, כי אם ייפלט הנאשם כעת ממעגל העבודה יקשה עליו יותר להשתלב בעבודה חדשה מאשר בן לאוכלוסייה אחרת.

15. נוכח כל האמור לעיל באתי לכלל מסקנה שניתן במקרה מיוחד זה להסיג את אינטרס הציבור מפני אינטרס הפרט.

16. אני נמנע מהרשעת הנאשם בעבירה בה הודה לפניי.

בצד זה החלטתי לחייב את הנאשם לבצע של"צ בהיקף 160 שעות. הזהרתי את הנאשם כי אם לא יבצע את השל"צ ניתן יהיה להשיבו לבית המשפט, להרשיעו ולגזור עליו עונש.

כן יפצה הנאשם את נפגע העבירה בסך של 3,000 ₪. הסכום יופקד במזכירות עד ליום 1.1.2019 ויועבר לנפגע העבירה לפי פרטים שתמציא המאשימה עוד היום. המאשימה תעדכן את נפגע העבירה כי נפסק פיצוי לזכותו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתנה היום, כ' כסלו תשע"ט, 28 נובמבר 2018, במעמד הנוכחים.